

tegen werd aangevoerd, niet gehoord en mag het genomen besluit niet kritiseeren. Maar het komt mij voor, dat een waarschuwing in algemeenen zin op dit punt niet misplaatst zal zijn.

Vrijwel iedereen ondervindt, naast andere, ook geldelijke lasten van de tegenwoordige tijdsomstandigheden en men krijgt den indruk, dat over het algemeen nogal erg van zelf sprekend geacht wordt, dat men tracht die lasten op anderen af te wentelen. Er zijn ongetwijfeld kringen van de maatschappij, waar die wensch slechts gebillijkt kan worden, waar de zeer zwakke zich op die manier door sterker krachten gesteund ziet. Maar als dat steeds doorgaat, van den zwakke op den sterkere, van deze op den weer wat sterkere... enz.? Wordt wel door ieder voldoende als zeer ernstig de vraag overwogen, of hij billijk handelt met zijn lasten op anderen te leggen? Het schijnt mij toe, dat die vraag zeer in het bijzonder dringt voor ons, geneeskundigen. Wij maken nog altijd aanspraak op een hooge plaats, een plaats van vertrouwen vooral, in de maatschappij. Daartoe behoort ook, dat wij ons voorbehouden zelf de belooning voor onze diensten vast te stellen. Maar dit brengt een zeer ernstige verantwoordelijkheid mee, ook op dit punt en vooral zou ik erop willen aandringen, dat men toch ernstig denke aan het gevaar, op die manier onze lasten af te wentelen op anderen, *die ze minder goed dragen kunnen dan wij zelf*; want al zijn tegenwoordig lang niet alle dokters rijke menschen, toch is dit gevaar zeker niet gering.

Ik zou daarom in overweging willen geven, dat men in geen geval een vast besluit neme, dat de tarieven zullen worden verhoogd, waardoor hij, die meent voor zijn geweten een dergelijken stap niet te kunnen verantwoorden, in de positie van „onderkruiper” wordt gebracht. Waar men meent, dat voor sommige geneeskundigen tariefsverhooging niet zal kunnen uitblijven, laat men zich daar bepalen tot de uitspraak dat een kleine verhooging (hetzij al of niet met een aangegeven percentage) billijk of gerechtvaardigd geacht wordt. Hierdoor heeft hij, die meent haar te moeten toepassen, den steun zijner collega's, terwijl hij, die meent dat niet te moeten doen, vrij blijft.

's-Gravenhage, 29 December 1916.

Dr. D. SNOECK HENKEMANS.

BRIEFWISSELING.

BERICHT AAN DE INTEEKENAARS.

Met nadruk willen wij de lezers nog eens eraan herinneren, dat eventueele vooruitbetaling van den intekenprijs niet meer behoort te geschieden aan het adres der redactie, *maar rechtstreeks aan den uitgever De Erven F. BOHN te Haarlem*. Ook alle mededeelingen omtrent wijziging in abonnementen, wijziging in adressen, in het algemeen alle mededeelingen de administratie, de verzending of advertenties betreffende behooren gericht te worden aan bovengenoemde firma te Haarlem.

Daarentegen behoort alles wat de redactie en het redactioneele gedeelte raakt, evenals voorheen aan het adres der redactie, Jan Luijkenstraat 31, Amsterdam, te worden gezonden.

De intekenprijs is met *f* 2.50 per jaargang verhoogd en bedraagt dus thans *f* 13.—. De leden der Maatschappij genieten *f* 2.— korting. Bij vooruitbetaling vóór 15 Februari wordt een korting van *f* 0.50 toegestaan. De namen van hen, die vooruitbetalen, worden niet meer, zooals voorheen, op den omslag der eerste zes nummers vermeld. De firma De Erven F. BOHN zal aan iederen vooruitbetaler een bericht van ontvangst doen toekomen.

Redactie.